

actorii pictează

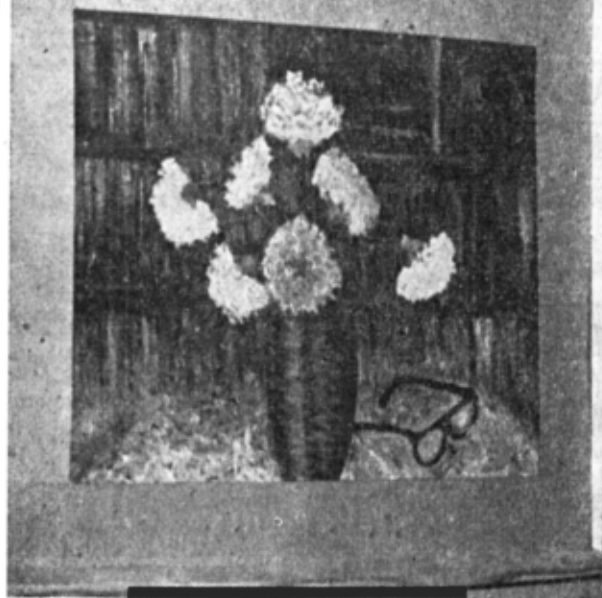

Cu ocazia „Săptămânii Teatrului Giulești” s-a organizat în holul teatrului o expoziție de pictură în care și-au expus lucrările actorii-pictori Iarodara Nigrim și Traian Dănceanu, încercând astfel o nouă confruntare cu publicul teatrului pe o a doua valență a sufletului lor artistic, cea mijlocit plastică. De la început trebuie să afirmăm că ambii expozanți au depășit ceea ce numim îndeobște „amatorism” atât prin gândirea plastică reflectată în structurile compoziționale, păstrate în figurativ, cât și în îndrăzneala raporturilor de culoare.

Pictura Iarodarei Nigrim se caracterizează prin varietate coloristică în care distinge preferința pentru gama albastru-violet, dominantă în unele lucrări, frecventă în tonurile de griuri și verzuri în altele, topind uneori conturul desenului în transpa-

Trei tablouri aparținând Iarodarei Nigrim: „Sihilele naturii”, „Șeherezada” și „Cabana pescarului”.

„Flori“, „În culise“ (sus) și caricatura
lui St. Mihăilescu-Brăila în „Escu“
(jos) de Traian Dănceanu.

rențe cromatice de substrat și acordind tablourilor acea atmosferă ușor cețoasă, de vis, împinsă uneori pînă la zonele înfrerealului.

Spațiul pictural este tensionat coloristic pînă la nervozitate. Lumea plastică a Iarodarei Nigrim este cînd contorsionată pînă la stridență, cînd turbulent aprinsă cromatic în plinătatea formelor și volumelor. Peste toate plutește un aer de început de concepție, datorat în parte și nestăpînirii desenului, nestăpînire convertită însă de artistă într-o calitate, deoarece acesta devine nu atît suport gamei coloristice cît un pretext de indicare a unor locuri ale memoriei încărcate afectiv. Imagini discontinue legate prin tonuri de culoare purtătoare de afecte.

Credincios tehnicii „poantiliste“ Traian Dănceanu se arată interesat de lumina și contururile lumii domestice a conștiinței vigile. Ne întîmpină peisaje corect executate, cu oarecare disciplină artistică, interioare ale locului de muncă ale actorului, naturi moarte și, mai ales, portrete (cele mai multe în guașă, cu pronunțat caracter caricatural dar lipsite de viață din cauza liniei terne a desenului).

În pictură însă Traian Dănceanu pune pasta cu bucuria unui copil care descoperă culoarea, îmbătîndu-se de gamele ocrului, în care pete de roșu parcă ponderează această lumină mieroasă, curgînd într-o pastă năvalnică, de-abia oprită de conturul ferm al desenului.

C. R. M.

